

[Knud Kristensen.]

tægten fastholdes, saa bliver der ikke alene Tale om et Indtægtsstop, men om en væsentlig Indtægtsnedgang. Naar dertil føjes, at Produktionen maaske gaar væsentligt ned, kan en saadan Foranstaltning altsaa ikke blot betyde et Indtægtsstop, men en væsentlig Indtægtsnedgang og derigennem bevirke, at en Produktion maaske indskrænkes eller gaar i Staa, fordi den ikke kan betale sig. Hvor ønskeligt det end kunde være for alle Parter at have et absolut Prisstop, navnlig paa Livsfornødenheder, tror jeg dog, at de fleste vil sige, at hvis vi har Valget mellem en rimelig, ja, den mindst mulige Prisforhøjelse, som er nødvendig for at opretholde Produktionen, og et Prisstop, som vil indskrænke — maaske i høj Grad formidske — Produktionen, vil de alligevel, baade af Samfundshensyn og af Retfærdighedshensyn over for de paagældende, foretrække en moderat Prisforhøjelse for et Prisstop med de Følger, det vilde faa.

Hvad det gælder om for Prismsyndighederne, det være sig Priskontrolraadet eller Regeringen, hvor det er den, der foretager Prisfastsættelserne, er, forekommer det mig, at fastsætte en Pris, der kun levner en rimelig, ja, lad mig sige kneben Fortjeneste. Men naar Produktionsomkostningerne stiger, enten paa Grund af, at de Raastoffer, man indfører fra Udlandet, eller andre nødvendige Varer stiger, eller paa Grund af, at Produktionen gaar betydeligt ned, saaledes at de Generalomkostninger, som enhver Virksomhed har, og som er nogenlunde lige store, enten Produktionen er større eller mindre, skal fordeles paa en mindre Produktion og derved kommer til at tyngde haardere paa hver enkelt Vareenhed og medfører en Fordyrelse eller nedsat Mulighed for Produktionens Rentabilitet, mener jeg, man maa gaa til en Prisforhøjelse, der giver det, som jeg kalder en rimelig, ja, maaske kun en kneben Fortjeneste.

Vi ved alle, at i de senere Aar er det blevet bedre Tider for Landbruget og Fiskeriet end i de Kriseaar, der gik forud for Krigen. Det er der sikkert ingen, der vil benægte; men jeg tror, at den Maade, hvorpaa Landbrugsministeren fremhævede dette Forhold, selv om det vel i og for sig var rigtigt, hvad han sagde, var egnet til at bibringe de Folk, som ikke har særlig Forstand paa disse Ting, en forkert Opfattelse af det, som her er foregaaet. Den højtærede Landbrugsminister har ved forskellige Lejligheder fremhævet, at de eneste Erhverv, hvis Realløn var steget, var Landbruget og Fiskeriet, og deraf vil vel nok en stor

Del af Landets Befolkning, naar der ikke tilføjes andet, faa den Opfattelse, at det er dem, der skummer Fløden, dem, der har en urimelig Fortjeneste og er favoriseret. Men det behøver ikke at være saadan. Jeg ved ikke, hvordan den højtærede Landbrugsminister har udregnet denne Realløn, men jeg kunde tænke mig, at han havde gjort det paa den Maade — og det er vel ogsaa den rimeligste —, at han har sagt: Livsfornødenhederne er steget saa og saa mange Procent, men disse Erhvervs Indtægt er steget saa og saa mange — altsaa nogle flere Procent. Men ved al Procentregning har det en vis Betydning, hvilket Udgangspunkt man har, og hvis nu disse Erhverv, hvad der uden Tvivl er rigtigt, for den Tid, som den højtærede Landbrugsminister tog som Udgangspunkt, var nede paa et Indtægtsniveau, som laa betydeligt under de andre Erhvervs, saa vilde selve det, at de procentvis var steget mere, ikke i og for sig sige, at de var steget mere. Selvfølgelig, naar Indtægten eller Daglønnen, hvad man vil kalde det, stiger fra 5 Kr. til 10 Kr., saa er der en 100 pCts Stigning, men hvis Indtægten er paa 100 Kr., og den stiger med 50 Kr., saa er det kun en Stigning paa 50 pCt.; men ikke desto mindre er det en Stigning paa 50 Kr., medens Stigningen i det første Tilfælde kun er paa 5 Kr.

Jeg har villet gøre opmærksom paa, at selv om det kan være rigtigt, at Reallønnen inden for disse Erhverv procentvis i Forhold til Livsfornødenhederne er steget mest, saa er dermed ikke givet, at den er steget saa meget, at man kan sige, at det er Erhverv, der er særlig begunstiget i den foreliggende Situation. Man maa ogsaa sammenholde de absolutte Indtægter. Jeg tror, at de Udtalelser, som den højtærede Landbrugsminister har fremsat, vil blive misforstaaet i mange Kredse, og derfor synes jeg, at de burde være undgaaet eller have faaet en Tilføjelse, saa de bedre kunde forstaaes af Folk, der ikke kender til de Forhold, som disse Erhverv har at arbejde under.

Det fremhæves undertiden, at Regeringen selv i mange Tilfælde modvirker den Prispolitik, som den fører. Det fremhæves, at det, som er Opgaven for Regering og Rigsdag, er at holde Priserne nede, men ikke desto mindre ser vi, at disse lovbestemmende Organer gennemfører Beskatning paa visse Varer, som netop fører til en Prisstigning, og det skulde altsaa være en Modsætning til den almindelige Politik, som Regeringen er slaaet ind paa. Jeg tror, at dette beror